

Musene på bordet

Som De ved (men hvad be- stiller vi skribenter nogen sinde andet end at fastslå det indlysende?) er pressen i gang igen. Det er derfor p.t. god tone blandt columnist-erne at hyde velkommen tilbage. Også jeg gør det gerne. Og som alle andre vil jeg også gerne bringe et par betragt- ninger over den presseløse periode.

Vi skal nemlig ikke være utaknemmelige for den: Hver gang der opstår en ny situation lærer man noget nyt. I dette tilfælde f.eks. hvilken betydning pressen alligevel har. Kendte man den ikke før, så burde man gøre det nu.

Byen var stille som i en krise-situation. Malerne spurgte sig selv, om de turde udstille. Teatrene spurgte sig selv, om de turde spille, henholdsvis om de turde la- de være. Forlagene spurgte deres bøger. Ikke én snoldet, velgørenheds-sommerfest forblev uberørt af — lad os sige: konflikten.

Og bybilledet forandrede sig, og avis-narkomanerne måtte nødtvungen bekende kulør, deres abstinenser var tydelige nok. Det var, som var en ellers legal vare med ét blevet illegal. Det var som en ny besættelses-tid. Gamle venner overrakte som evigt tegn på deres venskab en et kristeligt Dagblad fra i for- gårs. Pushere stod på gade- hjørnet og solgte Børsen til overpris. Kvikke børn i vo-

res kvarter stod tidlig op søndag morgen og købte Ak- tuelt i flere eksemplarer, for (når kiosken havde udsolgt) at udleje dem til hungrende voksne for en krone i timen. Det var lige for man mødte skumle personer, der om af- tenen ringede på køkken- døren og i delgsmål ville sæl- ge sidste uges Land og Folk for en femmer.

Well, det var det. Og hvad så? spørger De.

Jo, svarer jeg beredvilligt (og lad nu være med at blan- de Dem i mine replikker!), så er det interessant, hvad der sker. Vi har et fint gammelt ordsprog (får vi aldrig nogle fine, nye?) der siger, at når katten er ude, spiller muse- ne på bordet.

De sidste små tre måneder var katten — Politikens Hus og Det Berlingske Hus, for at tale lokalt københavnsk — ude. Og musene — Ak- tuelt, Information, Kriste- ligheden etc. — spillede ale- ne på kioskbordet.

O.K., så fik de chancen, og det er cool nok, ja endda spændende — spændende som når primadonnaen pludselig får hofte for premieren og den generie dubleant fra Nørre Aby må springe ind i stedet med tre minutters varsel. Spænden- de som når centerforwarden får en fibersprængning og sker-landskampen.

Hvad man så ikke kunne lade være at tænke på, nu

skrevet om skrevet om nok sige, det minder én om en vis historie fraskoletiden. Den, De ved, med musen og elefanten der går over en bro, og musen siger spon- tant: 'Ih, hvor vi to gungrer!' Dog med den forskel, at Aktuelt-muse- overgik anekdote-muse- ved sim- pelt hen ikke at bemærke elefanten.

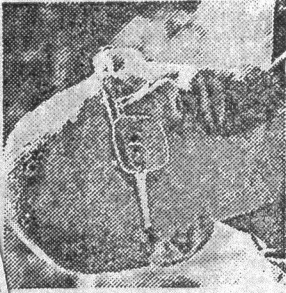
Guderne må vide hvor mange vi er, hvis ægte sym- pati for Socialdemokratiet dagligt decimeredes dubiest af Aktuelt.

Men sådan var det: Man havde Aktuelt, Information og TV-avisen. Min gront- handler sagde: Det er jo som at bo i et Østland.

Selv tænkte jeg, på et be- stemt tidspunkt i perioden, på hvordan det ville lyde i en polsk TV-avis, hvis der var ét minuts indslag fra Dan- mark, der tørt og objektivt meddelte, at størstedelen af pressen ikke udkom, at der muligvis ikke ville være kød fra i overmorgen, og at sam- lige indenrigs-rutefly var af- lyst.

Også Aktuelt var et stu- dium værd. Jeg håber, en fremtidig presseforsker vil gøre konflikt-periodens numre af Aktuelt til gen- stand for en grundig analy- se. Der var mange interes- sante detaljer. Lad mig blot nævne en fuldkommen skammel sag: Den dag bladet triumferende på forsiden fastslog, at narkotika-poli- tiet nu var blevet udvidet, fordi Aktuelt's kampagne havde båret frugt. Det tapre Aktuelt kom nar-komanerne til undsætning!

I betragtning af et hæv- rende dagblads indsats i samme retning, et dagblad med ca. ti gange Aktuelt's oplag og indflydelse, et dag- blad der i tre måneder før konflikten næppe havde

Dan Turèll i byen

Men O.K., i det mindste ét nyt udtryk til berigelse af det danske sprog, fik man da under konflikten. Jeg tæn- ker på ordet 'afholds-aviser'. Jeg nævner ikke at præci- sere det nærmere.

Men hvilken chance avis- musene dog fik! Og hvor blev den dog tabt på gulvet!

Den eneste af dem, der førte sig 'med ynde og vær- dighed' (som det hed i et pensionist-program i ra- dioen engang), var Kristeligt Dagblad. Ved næste indsam- ling tror jeg fanden tage mig, jeg giver dem en hund.

I frokostpausen...

For de travle har vi en let og lækker lille frokost, skabt til at kildre smagsløgene og spare tiden. Et stykke groft rugbrød med husets egen hjemme- lavede sild.

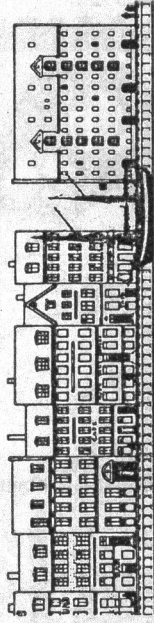
Hver dag - ny varm ret.

Et velskænket glas fadøl.

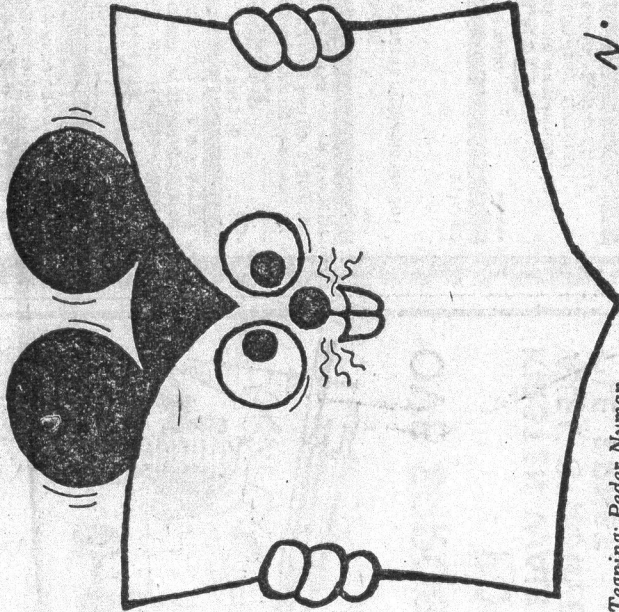
Selv prisen er hurtigt overset kr. 59,50.

Abent lørdag og søndag.

Pakhuskælderen

71 Nyhavn Hotel, Nyhavn 71, 1051 København K
Tlf. 01-11 85 85. Telex 27 558

Tegning: Peder Nyman

Jeg horte den kommentar, at det gale ved Information er ikke, at redaktionen kom- mer fra Studenterbiladet. Det, der er i vejen er, at den aldrig har opdaget, den skif- tede kontor.

Også Aktuelt var et stu- dium værd. Jeg håber, en fremtidig presseforsker vil gøre konflikt-periodens numre af Aktuelt til gen- stand for en grundig analy- se. Der var mange interes- sante detaljer. Lad mig blot nævne en fuldkommen skammel sag: Den dag bladet triumferende på forsiden fastslog, at narkotika-poli- tiet nu var blevet udvidet, fordi Aktuelt's kampagne havde båret frugt. Det tapre Aktuelt kom nar-komanerne til undsætning!

I betragtning af et hæv- rende dagblads indsats i samme retning, et dagblad med ca. ti gange Aktuelt's oplag og indflydelse, et dag- blad der i tre måneder før konflikten næppe havde